

Súd: Krajský súd Banská Bystrica  
Spisová značka: 17Co/17/2023  
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6114208551  
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 10. 2023  
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Dušan Ďurian  
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2023:6114208551.2

## ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Dušana Ďuriana a sudcov JUDr. Zity Nagypálovej a JUDr. Ľubomíra Šablu, ako členov senátu, v spore žalobcu A. B., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom v C. C., D. B. XXXX/X, v súčasnosti bytom E. - C., E. B. XX, zastúpeného JUDr. Petrom Petrikom, advokátom so sídlom v Banskej Bystrici, Komenského č. 14419/18D, proti žalovanému Slovenská republika, za ktorého pred súdom koná Generálna prokuratúra Slovenskej republiky, so sídlom v Bratislave, Štúrova č. 2, o zaplatenie 49.000,- € s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Banská Bystrica č.k. 13C/111/2014-445 zo dňa 13.10.2022, ako súdu prvej inštancie, takto

### rozhodol:

Rozsudok súdu prvej inštancie vo výroku o zamietnutí žaloby žalobcu v prevyšujúcej časti (druhý výrok) **m e n í t a k**, že žalovaný je **p o v i n n ý** zaplatiť žalobcovi úroky z omeškania vo výške 5,05 % ročne zo sumy 5.011,24 € od 13.04.2014 do zaplatenia, do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku a v prevyšujúcej časti žalobu žalobcu **z a m i e t a**.

Žalobca je **p o v i n n ý** nahradiť žalovanému trovy konania o náhradu majetkovej škody v rozsahu 63,266 %, do troch dní od právoplatnosti uznesenia súdu prvej inštancie o určení výšky trov konania o náhradu majetkovej škody žalovaného.

Žalovaný je **p o v i n n ý** nahradiť žalobcovi trovy konania o náhradu nemajetkovej ujmy z prisúdenej sumy 5.011,24 € v rozsahu 100 %, do troch dní od právoplatnosti uznesenia súdu prvej inštancie o určení výšky trov konania o náhradu nemajetkovej ujmy žalobcu.

### o d ô v o d n e n i e :

1. Stručný obsah napadnutého rozhodnutia (§ 393 ods. 2 prvá veta prvá rubrika Civilného sporového poriadku; ďalej len „C.s.p.“).

1.1 Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 9.511,24 € spolu s úrokmi z omeškania vo výške 5,05 % ročne zo sumy 4.500,- € od 13.04.2014 do zaplatenia, v lehote 15 dní od právoplatnosti rozhodnutia (prvý výrok), v prevyšujúcej časti žalobu žalobcu zamietol (druhý výrok) a žalobcovi uložil povinnosť zaplatiť žalovanému trovy konania v rozsahu 61,17 %, do 3 dní od právoplatnosti rozhodnutia o ich výške (tretí výrok).

1.2 Súd prvej inštancie vychádzal pri rozhodovaní zo skutkového stavu zisteného vykonaným dokazovaním, podľa ktorého:

(1) uznesením zo dňa 13.10.2010 bolo žalobcovi vznesené obvinenie pre zločin útoku na verejného činiteľa podľa § 323 ods. 1 písm. a) a ods. 2 písm. c) Trestného zákona;

- (2) sťažnosť žalobcu zo dňa 13.10.2010 proti uzneseniu o vznesení obvinenia prokurátor zamietol rozhodnutím zo dňa 14.10.2010;
- (3) uznesením zo dňa 14.10.2010 bol žalobca vzatý do väzby, ktorú vykonal v období od 12.10.2010 do 30.03.2011;
- (4) dňa 21.02.2011 podal prokurátor obžalobu na žalobcu;
- (5) uznesením zo dňa 17.05.2011 súd postúpil trestnú vec žalobcu na prejednanie priestupku; proti uzneseniu podal prokurátor sťažnosť, ktorú odvolací súd zamietol uznesením zo dňa 03.08.2011;
- (6) trestné stíhanie žalobcu trvalo od 13.10.2010 do 03.08.2011;
- (7) listom zo dňa 10.10.2013 požiadal žalobca o predbežné prejednanie nároku ministerstvo vnútra (list doručil dňa 15.10.2013), ktoré dňa 22.11.2013 postúpilo žiadosť generálnej prokuratúry (body 10 až 21 odôvodnenia napadnutého rozsudku).

1.3 Súd prvej inštancie v rámci právneho posúdenia veci dospel k záveru, že žaloba žalobcu je čiastočne dôvodná; v podrobnostiach argumentoval, že:

- (1) žalobca preukázal splnenie predpokladov zodpovednosti žalovaného za škodu a nemajetkovú ujmu podľa zákona č. 514/2003 Z. z., preto priznal žalobcovi náhradu škody spolu v sume 9.511,24 € z titulu vynaložených trov obhajoby v sume 4.500,- €, nemajetkovú ujmu v sume 4.194,58 € za väzbu žalobcu v období od 12.10.2010 do 30.03.2011 (169 dní krát 24,82 € za deň väzby) a nemajetkovú ujmu v sume 816,67 € za trestné stíhanie v období od 13.10.2010 do 03.08.2011 (9,80 mesiaca krát 83,33 € za mesiac trvania trestného stíhania); z dôvodu omeškania žalovaného priznal žalobcovi popri istine aj úroky z omeškania vo výške 5,05 % ročne zo sumy 4.500,- € od 13.04.2014 do zaplatenia;
- (2) v prevyšujúcej časti ohľadne uplatneného nároku na náhradu škody z titulu ušlého zisku v sume 20.000,- € a ohľadne nemajetkovej ujmy za výkon väzby a trestné stíhanie nad priznanú sumu žalobu žalobcu ako nedôvodnú zamietol;
- (3) súd prvej inštancie vo vzťahu k zamietnutiu úrokov z omeškania z uplatnenej nemajetkovej ujmy osobitne uviedol, že „až na základe súdneho rozhodnutia je daná právna povinnosť zaplatiť takúto náhradu, pričom v súdnom rozhodnutí je aj určená doba plnenia a až po uplynutí takto určenej lehoty na plnenie sa dlžník dostane do omeškania a preto nie je možné hovoriť v časti nároku na náhradu nemajetkovej ujmy o tom, že žalovaná sa dostala do omeškania s plnením peňažného dlhu“.

1.4 Súd prvej inštancie rozhodol s poukazom na ustanovenia § 3 ods. 1 písm. a) a c), § 3 ods. 2, § 5 ods. 1, § 6 ods. 1 a 2, § 8 ods. 5, § 8 ods. 6 písm. a), § 17 ods. 1, 2, § 18 zákona č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej aj „zákon č. 514/2003 Z. z.“) v spojení s § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka; o trovách konania rozhodol podľa § 255 ods. 1 C.s.p. a pomerne úspešnejšej žalovanej priznal proti pomerne neúspešnejšiemu žalobcovi náhradu trov konania v rozsahu 61,17 %.

2. Podstatné zhrnutie skutkových tvrdení a právnych argumentov strán v odvolacom konaní (§ 393 ods. 2 prvá veta druhá rubrika C.s.p.).

2.1 Proti rozsudku súdu prvej inštancie podal žalobca včas odvolanie zo dňa 29.12.2022 (č.l. 469-473 spisu); rozsudok súdu prvej inštancie napadol v rozsahu výroku o zamietnutí žaloby v prevyšujúcej časti (druhý výrok) a v rozsahu výroku o trovách konania (tretí výrok); vyjadril názor, že súd prvej inštancie nesprávnym procesným postupom porušil jeho právo na spravodlivý proces (§ 365 ods. 1 písm. b/ C.s.p.), konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci (§ 365 ods. 1 písm. d/ C.s.p.) a napadnutý rozsudok vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods. 1 písm. h/ C.s.p.); v podrobnostiach žalobca argumentoval, že:

- (1) v prejednávanej spore si uplatnil aj úroky z omeškania, pričom omeškanie žalovaného nastalo dňa 13.04.2014, kedy uplynula šesťmesačná lehota po doručení žiadosti o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody; s poukazom na súdnu prax (rozhodnutia NS SR sp. zn. 4Cdo/257/2019 zo dňa 26.02.2020, sp. zn. 7Cdo/243/2019 zo dňa 28.10.2020) uviedol, že omeškanie s plnením nemajetkovej ujmy spôsobenej nezákonným rozhodnutím štátu nenastáva až márnym uplynutím lehoty stanovenej v rozhodnutí súdu, ale už márnym uplynutím šesťmesačnej lehoty na plnenie podľa § 16 zákona č. 514/2003 Z. z., ktorý záver vyplýva aj z ďalších rozhodnutí najvyššieho súdu (sp. zn. 4Cdo/48/2017, sp. zn. 2Cdo/48/2010, sp. zn. 7Cdo/253/2013, sp. zn. 3Cdo/513/2014 a sp. zn. 8Cdo/191/2020);
- (2) nesúhlasí ani s rozhodnutím o trovách konania, pretože ak rozhodnutie súdu záviselo od úvahy súdu, čiastočný neúspech nemá vplyv na plný úspech ohľadne základu nároku; z tohto dôvodu žiadal priznať náhradu trov konania v rozsahu 100 %;

(3) na základe uvedeného navrhol, aby odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutom rozsahu zmenil a uložil žalovanému aj povinnosť zaplatiť mu úroky z omeškania vo výške 5,05 % ročne zo sumy 5.011,24 € od 13.04.2014 do zaplataenia a súčasne mu priznal náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

2.2 Žalovaný vo vyjadrení zo dňa 11.01.2023 (č.l. 481 spisu) uviedol, že žalobca v podanom odvolaní neuviedol žiadne nové skutočnosti, ktoré by mali za následok zmenu jeho právneho názoru, preto sa pridrižiava svojich vyjadrení a napadnutý rozsudok považuje za zákonný a správny.

2.3 Žalobca ani žalovaný sa viac v odvolacom konaní nevyjadrili.

3. Dôkazy vykonané v odvolacom konaní a ich vyhodnotenie (§ 393 ods. 2 prvá veta tretia rubrika C.s.p.).

3.1 V prejednávanej spore nevykonali odvolací súd v odvolacom konaní žiadne dôkazy a pri rozhodovaní bol viazaný skutkovým stavom tak, ako ho zistil súd prvej inštancie (§ 383 C.s.p.).

4. Zistený skutkový stav a právne posúdenie veci s prípadným odkazom na ustálenú rozhodovaciu prax (§ 393 ods. 2 prvá veta štvrtá rubrika C.s.p.).

4.1 Krajský súd, funkčne príslušný na rozhodnutie o odvolaní žalobcu podľa § 34 C.s.p., preskúmal vec bez potreby nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 385 ods. 1 C.s.p. len v rozsahu odvolania podľa § 379 C.s.p. a z dôvodov vymedzených v odvolaní podľa § 380 ods. 1 C.s.p. a rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutom výroku o zamietnutí žaloby žalobcu v prevyšujúcej časti (druhý výrok) podľa § 388 C.s.p. zmenil, pretože neboli splnené podmienky na jeho potvrdenie ani na jeho zrušenie.

4.2 Podľa § 388 C.s.p., odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie zmení, ak nie sú splnené podmienky na jeho potvrdenie, ani na jeho zrušenie.

4.3.1 Odvolanie žalobcu je dôvodné.

4.3.2 Preskúmaním podaného odvolania, napadnutého rozsudku a ostatného obsahu spisu v rozsahu nevyhnutnom na rozhodnutie o podanom odvolaní dospel odvolací súd k záveru, že súd prvej inštancie zamietol žalobu žalobcu ohľadne úrokov z omeškania z nemajetkovej ujmy na základe nesprávneho právneho posúdenia veci; pre rozhodnutie odvolacieho súdu o podanom odvolaní bol postačujúci skutkový stav veci, ako ho zistil súd prvej inštancie, z ktorého pri rozhodovaní vychádzal aj odvolací súd (§ 383 C.s.p.); pre rozhodnutie odvolacieho súdu o podanom odvolaní nebolo potrebné opakovať ani dopĺňať dokazovanie (§ 384 C.s.p.); zo skutkových zistení súdu prvej inštancie vyplynulo, že žalobca dňa 15.10.2013 doručil žalobcu ministerstvu vnútra žiadosť o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody a nemajetkovej ujmy zo dňa 10.10.2013, ktoré dňa 22.11.2013 postúpilo žiadosť generálnej prokuratúre; nepriznanie uplatnených úrokov z omeškania z nemajetkovej ujmy považuje aj odvolací súd za nezodpovedajúce aktuálnej súdnej praxi, podľa ktorej „k vzniku omeškania s plnením nemajetkovej ujmy nedochádza márnym uplynutím lehoty ustanovenej v rozhodnutí súdu, ale už márnym uplynutím šesťmesačnej lehoty na plnenie podľa § 16 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z. z., resp. skorším oznámením štátu, že uplatnený nárok na náhradu nemajetkovej ujmy neuspokojí“ (porovnaj uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 8Cdo/191/2020 zo dňa 27.01.2022 a v ňom citovanú judikatúru, t.j. napríklad rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 4Cdo/48/2017 zo dňa 30.07.2019, sp. zn. 4Cdo/257/2019 zo dňa 26.02.2020 a sp. zn. 7Cdo/243/2019 zo dňa 28.10.2020); uvedený záver potvrdil aj ústavný súd (porovnaj nález Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. III. ÚS 443/2022 zo dňa 11.05.2023); podľa § 16 ods. 4 zákona č. 514/2003 Z. z., ak príslušný orgán neuspokojí nárok na náhradu škody alebo uspokojí iba jeho časť do šiestich mesiacov odo dňa prijatia žiadosti alebo ak príslušný orgán písomne oznámi poškodenému, že neuspokojí jeho nárok na náhradu škody, môže sa poškodený domáhať uspokojenia nároku alebo jeho neuspokojenej časti na súde; pri uplatnení nároku na súde môže poškodený požadovať úhradu len v rozsahu nároku, ktorý bol predbežne prerokovaný, a z titulu, ktorý bol predbežne prerokovaný; ak súd rozhodnutím o náhrade škody prizná poškodenému aj úrok z omeškania, lehota omeškania začína príslušnému orgánu plynúť najskôr dňom oznámenia, že neuspokojí nárok na náhradu škody, alebo uplynutím šesťmesačnej lehoty na predbežné prerokovanie nároku, ak súd neurčí začiatok jej plynutia neskôr; preto odvolací súd napadnutý výrok zmenil a uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi úroky z omeškania vo výške 5,05 % ročne zo sumy 5.011,24 €

(t.j. z prisúdenej nemajetkovej ujmy v sume 816,67 € za trestné stíhanie a z prisúdenej nemajetkovej ujmy v sume 4.194,58 € za väzbu) od 13.04.2014 do zaplatenia a v prevyšujúcej časti žalobu žalobcu zamietol; do omeškania s plnením nemajetkovej ujmy sa žalovaný dostal márnym uplynutím šesťmesačnej lehoty na uspokojenie nároku v zmysle § 16 ods. 4 zákona č. 514/2003 Z. z., pretože žiadosť o predbežné prerokovanie nároku uskutočnil žalobca listom zo dňa 10.10.2013, na ktorý žalovaný žiadnym spôsobom nereagoval; úroky z omeškania uplatnil žalobca vo výške 5,05 % ročne, ktorou výškou bol odvolací súd pri rozhodovaní o podanom odvolaní viazaný, pričom táto výška neprekročila zákonný nárok žalobcu (8,25 % ročne ako pri právnych vzťahoch, ktoré vznikli do 31.01.2013); pri rozhodovaní o podanom odvolaní odvolací súd súčasne zohľadnil prejudiciálnu záväznosť právoplatného výroku rozsudku súdu prvej inštancie o čiastočnom prisúdení žalovanej sumy s príslušenstvom žalobcovi (prvý výrok), v rámci ktorého súd prvej inštancie pri totožnom skutkovom stave dospel k záveru, že do omeškania sa žalovaný dostal dňom 13.04.2014; na základe uvedeného dospel odvolací súd k záveru o splnení podmienok na zmenu napadnutého výroku rozsudku súdu prvej inštancie o zamietnutí žaloby žalobcu v prevyšujúcej časti (druhý výrok).

5. Podstatné vyjadrenia strán prednesené v konaní na súde prvej inštancie, s ktorými sa v odôvodnení rozhodnutia nevysporiadal súd prvej inštancie (§ 393 ods. 2 prvá veta piata rubrika C.s.p. v spojení s § 387 ods. 3 prvá veta C.s.p.).

5.1 V prejednávanej spore odvolací súd v odôvodnení napadnutého rozhodnutia súdu prvej inštancie ani v obsahu spisu neidentifikoval žiadne podstatné vyjadrenia strán, s ktorými by sa súd prvej inštancie nevysporiadal.

6. Podstatné tvrdenia strán uvedené v odvolaní (§ 393 ods. 2 prvá veta piata rubrika C.s.p. v spojení s § 387 ods. 3 druhá veta C.s.p.).

6.1 Žalobca podané odvolanie odôvodnil tým, že súd prvej inštancie nesprávnym procesným postupom porušil jeho právo na spravodlivý proces (§ 365 ods. 1 písm. b/ C.s.p.), konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci (§ 365 ods. 1 písm. d/ C.s.p.) a napadnutý rozsudok vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods. 1 písm. h/ C.s.p.); odvolací súd preskúmaním veci dospel k záveru, že k zamietnutiu žaloby žalobcu ohľadne uplatnených úrokov z omeškania z nemajetkovej ujmy dospel súd prvej inštancie na základe nesprávneho právneho posúdenia veci (bod 4.3.2 odôvodnenia).

7. Na základe uvedeného odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutom rozsahu zmenil.

8. Odvolací súd v dôsledku zmeny rozsudku súdu prvej inštancie rozhodol o trovách konania podľa § 396 ods. 2 C.s.p., podľa ktorého, ak odvolací súd zmení rozhodnutie, rozhodne aj o nároku na náhradu trov konania na súde prvej inštancie v spojení s § 255 ods. 1 C.s.p., podľa ktorého súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci, v spojení s § 255 ods. 2 C.s.p., podľa ktorého ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo a v spojení s § 262 ods. 1 C.s.p., podľa ktorého o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí; odvolací súd dospel k záveru, že vzhľadom na samostatný skutkový aj právny charakter nárokov uplatnených žalobou v prejednávanej spore (náhrada majetkovej škody na jednej strane a nemajetková ujma na strane druhej) je nevyhnutné osobitne rozhodnúť o nároku na náhradu trov konania strán podľa výsledku konania ohľadne každého z uplatnených nárokov; nakoľko rozhodnutím odvolacieho súdu konanie v prejednávanej spore končí a súčasne odvolací súd zmenil rozhodnutie súdu prvej inštancie, bol odvolací súd povinný rozhodnúť o nároku na náhradu trov celého konania (t.j. trovách konania pred súdom prvej inštancie ako aj o trovách odvolacieho konania); pre úplnosť odvolací súd udáva, že nebolo potrebné osobitne rozhodovať o zrušení výroku napadnutého rozsudku súdu prvej inštancie o trovách konania, pretože tento výrok je odstránený novým rozhodnutím o trovách konania zo strany odvolacieho súdu podľa § 396 ods. 2 C.s.p.; pri rozhodovaní o nároku na náhradu trov konania o zaplatenie majetkovej škody bolo nevyhnutné zobrať do úvahy výsledok celého konania; podľa výsledku konania bol žalovaný v spore pomerne úspešnejší, pretože pri predmete konania o zaplatenie majetkovej škody spolu v sume 24.500,- € jeho úspech predstavuje 81,633 % (zamietnutá suma 20.000,- €) a úspech žalobcu predstavuje 18,367 % (prisúdená suma 4.500,- €); z hľadiska pomeru úspechu strán vzhľadom

na predmet konania a jeho výsledok bol tak žalovaný v spore pomerne úspešnejší a vznikol mu proti žalobcovi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 63,266 % (81,633 % mínus 18,367 %); preto odvolací súd uložil žalobcovi povinnosť nahradiť žalovanému trovy konania o náhradu majetkovej škody v rozsahu 63,266 %; z dôvodu vykonateľnosti rozhodnutia o trovách konania formuloval odvolací súd výrok o nároku na náhradu trov konania do povinnosti ich náhrady (porovnaj napríklad uznesenia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 6Cdo/222/2016 zo dňa 23.03.2017, sp. zn. 6Cdo/57/2017 zo dňa 30.05.2017, sp. zn. 6Cdo/196/2016 zo dňa 22.06.2017 a sp. zn. 7Cdo/123/2016 zo dňa 04.04.2017); o samotnej výške náhrady trov konania o náhradu majetkovej škody žalovaného rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník (§ 262 ods. 2 C.s.p.); na druhej strane však pri rozhodovaní o trovách konania o náhradu nemajetkovej ujmy vychádzal odvolací súd z názoru, že základ nároku (existencia nároku žalobcu na náhradu nemajetkovej ujmy) bol daný a len výška nároku závisela od úvahy súdu; pri rozhodovaní o trovách konania v prípade, kedy rozhodnutie o výške plnenia záviselo od úvahy súdu, sa procesný úspech posudzuje len vo vzťahu k výsledku sporu ohľadne základu nároku, preto skutočnosť, že došlo aj k čiastočnému zamietnutiu žaloby žalobcu v prevyšujúcej časti, nemá na rozhodnutie o trovách konania žiadny vplyv; v tomto prípade, aby dôsledky takéhoto rozhodnutia neboli vo vzťahu k žalovanému nespravodlivé, sa výška náhrady trov konania odvíja len od prisúdenej sumy bez ohľadu na pôvodný predmet konania; aj v režime ustanovenia § 255 ods. 1 C.s.p. mal tak žalobca prejednávacom spore plný úspech, pretože za situácie, že základ nároku bol daný a len výška plnenia (nemajetkovej ujmy) závisela od úvahy súdu, zamietnutie žaloby v prevyšujúcej časti nepredstavuje úspech žalovaného, ale je len dôsledkom úvahy súdu; preto odvolací súd o trovách konania o náhradu nemajetkovej ujmy rozhodol tak, že žalovanému uložil povinnosť nahradiť žalobcovi trovy konania z prisúdenej sumy (t.j. 5.011,24 €) v rozsahu 100 %; z dôvodu vykonateľnosti rozhodnutia o trovách konania formuloval odvolací súd výrok o nároku na náhradu trov konania o náhradu nemajetkovej ujmy do povinnosti ich náhrady (porovnaj napríklad uznesenia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 6Cdo/222/2016 zo dňa 23.03.2017, sp. zn. 6Cdo/57/2017 zo dňa 30.05.2017, sp. zn. 6Cdo/196/2016 zo dňa 22.06.2017 a sp. zn. 7Cdo/123/2016 zo dňa 04.04.2017); o samotnej výške náhrady trov konania o náhradu nemajetkovej ujmy žalobcu rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník (§ 262 ods. 2 C.s.p.); pri stanovení výšky tarifnej odmeny za jednotlivé úkony právnych služieb bude súd prvej inštancie vychádzať z prisúdenej sumy ako tarifnej hodnoty (pôvodne uplatnená suma je v tomto prípade bez právneho významu).

9. Toto rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3 : 0 (§ 393 ods. 2 druhá veta C.s.p.).

#### **Poučenie:**

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 C.s.p.); dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) C.s.p. (§ 421 ods. 2 C.s.p.).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 C.s.p. nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 C.s.p.); na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 C.s.p.).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 C.s.p.).

Dovolanie môže podať strana sporu, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 C.s.p.).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 C.s.p. (§ 425 C.s.p.).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 C.s.p.).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii; ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 C.s.p.); dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania podľa § 127 ods. 1 C.s.p. (t.j. ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 C.s.p.).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 C.s.p.).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom; dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.); povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 C.s.p.).

Strany konania majú možnosť zvoliť si advokáta alebo sa obrátiť na Centrum právnej pomoci so žiadosťou o poskytnutie právnej pomoci (§ 160 ods. 2 C.s.p.). Žiadateľ, u ktorého hrozí nebezpečenstvo zmeškania lehoty, môže súčasne so žiadosťou požiadať centrum o predbežné poskytnutie právnej pomoci (§ 11 ods. 1 zákona č. 327/2005 Z. z.).

Ak má dovolanie vady podľa § 429 C.s.p. a dovolateľ na výzvu súdu prvej inštancie na odstránenie väd neodstráni vady, následkom neodstránenia väd dovolania je odmietnutie dovolania.